

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia XCVIII. An motus deliberati admissi sint mortales ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

rium, ita quidem, ut si voluntarium non sit, peccatum non sit: ergo secundum ipsum motus omnino involuntarii, omnem rationem prævenientes, non possunt esse ullo modo peccata.

Dices I. Idem Sanctus l. 5. contra Julian. Pelag. c. 3. concupiscentiam vocat peccatum, non propriè & formaliter, sed impropriè, & originaliter, vel causaliter; quia nimirum ex peccato primorum parentum originem trahit, & ad peccatum trahit, si mentem superet &c. Nam sic seipsum pulcherrimè explicat l. de nuptiis & concupiscent. c. 23. dicens de concupiscentia. Vocatur peccatum, quia peccato facta est, cum jam in regeneratis non sit ipsa peccatum: sed contra

Dices II. Quamvis homo, exortâ jam apprehensione objecti mali, motum sensualitatis seu appetitûs omnino cohibere non possit, potest tamen impedire, ne talis cogitatio in animo exoriaturo, occupando se aliis cogitationibus bonis: ergo quando negligit impedire, cum posset & deberet, motus appetitûs in malum indirectè voluntarius evadet, & ideò peccatum saltem veniale. R. Id non esse contra resolutionem: tunc enim talis motus non prævenit omnem rationem.

CONFERENCE XCVIII.

An motus deliberati admissi sint mortales?

192. **U**T statum quæstionis capias sciendum est, voluntatem circa motum v. g. venereum ratione jam plenè advertente, & proponente

nente ejus malitiam, se posse quadrupliciter habere. I. Sic, ut refugiat & positivè resistat, & mentem alio divertere conetur. Et in hoc statu, etsi motus totis horis duret, tantum abest, quod homo peccet, quin præclarè mereatur. II. Habitâ quidem displicentiâ simplici ac nollesitate talis motus, atque ita consensum negando, ejusque periculum excludendo tamen vel non vel remissè nimis ac negligenter resistendo, cum facile posset, & nulla justa causa permittendi tales inordinatos motus subsit, tunc saltem peccabit venialiter. III. Merè negativè se habendo, & permissivè (suspendendo actum contrarium) ac permittendo motum impuræ delectationis; & sic utique peccabit mortaliter ob periculum consentiendi. IV. Sic, ut voluntas plenè & positivè consentiat, eaque delectatione frui velit, & tunc certò erit peccatum internum consummatum proportionè materiæ mortale vel veniale. His præmissis sit

RESOLUTIO : Motus omninò deliberati, qui post plenam deliberationem, intellectu secundum rationem superiorem jam plenè advertente ac proponente malitiam, à voluntate pleno ac libero consensu admittuntur, in materia mortali v.g. odii, vindictæ vel libidinis, sunt certò peccata mortalia. Ratio est, quia voluntariè tendunt in objecta mortalia. Quòd si autem ejusmodi motus deliberati sint, indirectè tantum seu interpretativè voluntarii, scilicet in causa posita vel non ablata v. g. turpia cogitando, aspiciendo, legendo, loquendo, audiendo, tangendo &c. unde vel jam de facto sentis

oriri,

oriri, vel oriturum prævides motum delectationis inhonestæ; tunc si causa posita vel non ablata licita sit, vel venialiter tantum mala, & absit periculum consensûs, etiam motus illi liciti, aut venialiter tantum mali erunt; ut puta si exerceas talem actionem ob causam honestam, necessariam, utilem (studendo, confessiones audiendo, mendando partes genitales &c.) tunc motus illi excluso consensu directo, culpâ vacabunt. Aut si exerceas talem actionem ex curiositate, levitate, aut joco, & iterum absit periculum consensûs, motus illi venialem culpam non excedent. Excipe nisi actiones illæ secundum se & ex objecto essent valde turpes, & ad libidinem provocantes, seu notabiliter influentes in commotionem veneream: tunc enim sine justâ causâ eas exercere seu non desistere, mortale est secundum omnes: Si denique advertas periculum adesse proximum consentiendi in ipsum motum, vel opus turpe, & nihilominus pergis, vel non abrumpis actionem, censeris interpretativè omnino consentire in peccatum & peccare mortaliter, secundum omnes.

CONFERENTIA XCIX.

Motus deliberati permissi an mortales?

193. **R**ESOLUTIO. Motus deliberati pure permissi, sunt peccata mortalia, nisi voluntas saltem eliciat nollicitatem seu simplicem displicentiam, *Patrit. n. 14.* hic citans Sanch. & Laym.

Ratio est: quia voluntas si nullum omnino eliciat